Lieta Nr.A420381413

A122-15/6

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA

RĪGAS TIESU NAMS

SPRIEDUMS

LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Rīgā 2015.gada 29.janvārī

Administratīvā rajona tiesa

šādā sastāvā: tiesnese E.Apīne,

piedaloties atbildētāja pusē pieaicinātā Valsts ieņēmumu dienesta pilnvarotajai pārstāvei /pers.O/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu MSIA „/Nosaukums A/" pieteikumā par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores 2013.gada 8.aprīļa lēmuma Nr.22.8/L-9578 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Datu atbilstības pārbaudes rezultātā Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – VID) Nodokļu kontroles pārvaldes Datu atbilstības pārbaužu daļas vadītāja I.Komule 2013.gada 22.janvārī pieņēma lēmumu Nr.23.30/1396 (turpmāk – Sākotnējais lēmums) (*lietas 28.-38.lapa*), ar kuru pieteicējai MSIA „/Nosaukums A/" papildus nomaksai budžetā aprēķināts pievienotās vērtības nodoklis (turpmāk – PVN) 56728,81 LVL un nokavējuma nauda 23585,38 LVL, kā arī noteikti pieteicējas valsts budžetam nodarītie zaudējumi 6141,66 LVL, pieteicējai nepamatoti atskaitot priekšnodokli par 2009.gada augustu – decembri darījumā ar SIA „/Nosaukums B/", norādot, ka minētā summa nav iekļaujama izmaksās un nedrīkst ietekmēt uzņēmuma ienākuma nodokļa aprēķinu.

Ar VID ģenerāldirektores 2013.gada 8.aprīļa lēmumu Nr.22.8/L-9578 „Par SIA „/Nosaukums A/" sūdzības izskatīšanu" (turpmāk arī – Lēmums) (*lietas 15.-22.lapa*) atstāts negrozīts Sākotnējais lēmums.

[2] Pieteikumā tiesai pieteicēja lūdz atcelt Lēmumu un paskaidro, ka tās priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības ierobežotas nepamatoti, jo nav objektīvu un pārbaudītu pierādījumu par to, ka pieteicējas atsaukšanās uz priekšnodokļa atskatīšanas tiesībām ir bijusi krāpnieciska vai ļaunprātīga.

Atsaucoties uz 2013.gada 7.maija Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta kopsēdes spriedumu lietā Nr.A42559408 (SKA-14/2013), pieteicēja norāda, ka pievienotās vērtības nodokļa administrācija nevar apstāties pie konstatējuma, ka darījuma partneris faktiski darījumu nevarēja veikt resursu vai fiktīvā rakstura dēļ, kā arī likumi neprasa nodokļu maksātājam pārliecināties, vai darījuma partneris patiešām atrodas juridiskajā adresē, vai darījuma partnerim pieder preces, ko tas pārdod, vai tas izmanto paša transportu apliekamo darījumu veikšanai vai iznomā to, vai darījuma partneris ir izpildījis savus nodokļa maksātāja pienākumus. Tāpat rēķina saņēmēja novērtējums ir izšķirošs, lai atzītu, ka priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības liegtas pamatoti darījumā, kas faktiski noticis, bet ne ar rēķinā norādīto personu, kā arī Lēmumā nav norādīti objektīvi pierādījumi tam, ka pieteicēja zināja vai tai bija jāzina, ka, izdarīdama pirkumu, tā piedalās ar krāpšanos saistītā ar PVN apliekamā darbībā.

Pieteicējai bija pamats paļauties, ka darījumi notiek ar konkrētajiem darījumu

partneriem, jo to amatpersonas bija reģistrētas Uzņēmumu reģistrā, par ko pieteicēja bija pārliecinājusies pirms sadarbības uzsākšanas.

Ne VID, ne arī /pers. M/, /pers. H/ un /pers. I/ sniegtajos paskaidrojumos nav identificētas trešās personas, pēc kuru lūguma minētās personas kļuvušas par uzņēmumu amatpersonām, tāpat nav identificētas arī personas, kuras faktiski veica darījumus ar pieteicēju.

[3] 2013.gada 3.jūlijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts VID paskaidrojums, kurā, pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem, pieteikums tiek uzskatīts par nepamatotu un noraidāmu (*lietas 26.-27.lapa*).

Papildus, atsaucoties uz Komerclikuma 221.panta pirmo daļu, likuma „Par grāmatvedību" 2.panta trešo daļu un Civillikuma 1410.pantu, VID norāda, ka par tiesiski noslēgtu darījumu var atzīt tikai tādu, kas noslēgts ar sabiedrības ar ierobežotu atbildību amatpersonas vai tās pilnvarotas personas noteikti izteiktu gribu, savukārt no SIA „/Nosaukums B/", SIA „/Nosaukums C/" un SIA „/Nosaukums D/" amatpersonu paskaidrojumiem izriet, ka tās nebija pilnvarojušas nevienu citu personu veikt darījumus savā vārdā, tādējādi ir apstrīdams pieteicējas apgalvojums par tās paļāvību par preču un pakalpojumu saņemšanu no rēķinā norādītās personas, jo pieteicēja nav pārbaudījusi ne minēto komercsabiedrību vārdā rīkojušos personu pilnvarojumus, ne arī šo personu identitāti, jo pārstāvju dati pieteicējai nav zināmi.

VID ieskatā, uzsākot sadarbību ar uzņēmumu, ir loģiski un saprātīgi pārbaudīt personas, kas it kā pārstāv kādu komercsabiedrību, identitāti un pilnvarojumu apliecinošu dokumentu, līdz ar to VID secina, ka, noformējot darījumus ar SIA „/Nosaukums B/", SIA „/Nosaukums C/" un SIA „/Nosaukums D/", pieteicējai bija jāzina, ka tā piedalās ar krāpšanu saistītā ar pievienotās vērtības nodokli apliekamā darbībā.

[4] Tiesas sēdē atbildētāja pārstāve pieteikumu neatzina, atsaucoties uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumā norādīto pamatojumu.

Motīvu daļa

[5] Pieteicējai veikta datu atbilstības pārbaude par 2009.gada augustu līdz decembri,

2010.gada janvāri līdz decembri un 2011.gada janvāri līdz aprīli, kuras rezultātā, konstatējot neatbilstības starp pieteicējas PVN deklarācijās deklarēto un nodokļu administrācijas rīcībā esošo informāciju, VID liedzis pieteicējai tiesības atskaitīt priekšnodokli par pieteicējas deklarētajiem darījumiem ar SIA „/Nosaukums B/", SIA „/Nosaukums D/" un SIA „/Nosaukums C/", vienlaikus nosakot papildus nodokļu maksājumus valsts budžetā.

Tādējādi tiesai jāpārbauda pieteicējas darījumi ar minētajiem komersantiem, pārbaudot priekšnodokļa atskaitīšanas tiesību lieguma pamatotību.

[6] Likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punkts noteic, ka Valsts ieņēmumu dienestā reģistrētai apliekamai personai ir tiesības nodokļa deklarācijā kā priekšnodokli no budžetā maksājamās nodokļa summas atskaitīt no citām apliekamajām personām saņemtajos nodokļa rēķinos norādītās nodokļa summas par precēm un pakalpojumiem savu ar nodokli apliekamo darījumu nodrošināšanai, kā arī tādu ārvalstīs veiktu darījumu nodrošināšanai, kuri būtu apliekami ar nodokli, ja tie tiktu veikti iekšzemē.

Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta pastāvīgajā judikatūrā atzīts, ka atbilstoši likuma jēgai, skatot minēto normu kopsakarā ar tā paša likuma 1.panta 9.punktu un 8.pantu, priekšnodokli var atskaitīt tikai par atbilstoši nodokļa rēķinam faktiski notikušu darījumu, kas atbilst visām minētajā normā norādītajām pazīmēm. Tas nozīmē, ka vispirms jākonstatē, vai darījums vispār faktiski noticis. Lai iegūtu tiesības atskaitīt priekšnodokli, nav pietiekami, ka darījumi noformēti atbilstoši likuma prasībām, jo darījumiem jābūt arī faktiski notikušiem gan pēc to ekonomiskā, gan juridiskā rakstura (būtības), bet nodokļu rēķinam jāatbilst faktiski notikušam darījumam (*skat. Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2009.gada 23.aprīļa sprieduma lietā Nr.SKA-53/2009 8.punktu*).

Eiropas Savienības Tiesas judikatūrā izvērstāk skaidrota pievienotās vērtības nodokļa administrācijas un tiesu tālākā rīcība, ja konstatēts, ka darījums faktiski ar nodokļu rēķinā norādīto personu nav noticis. Eiropas Savienības Tiesa ir norādījusi, ka „tomēr, ja nodokļu administrācija no nodokļu rēķina izsniedzēja īstenotās krāpšanas vai pieļauto nelikumību esamības izsecina, ka darījums, par kuru ir izrakstīts rēķins un kurš ir minēts, lai pamatotu atskaitīšanas tiesības, faktiski nav noticis, šai administrācijai, lai varētu tikt atteiktas atskaitīšanas tiesības, ir jāpierāda, ņemot vērā objektīvus pierādījumus

un nepieprasot nodokļu rēķina saņēmējam veikt pārbaudi, kura tam nav jāveic, ka šis saņēmējs zināja vai viņam bija jāzina, ka minētais darījums ir iesaistīts krāpšanā pievienotās vērtības nodokļa jomā, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai" (*skat. Eiropas Savienības Tiesas 2013.gada 28.februāra rīkojuma lietā Nr.C-563/11 Forvards V 35.punktu).*

No Eiropas Savienības Tiesas judikatūras atziņām Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments ir secinājis, ka „Valsts ieņēmumu dienests nevar liegt nodokļu maksātājam tiesības atskaitīt priekšnodokli, pamatojot ar to, ka attiecīgo pakalpojumu vai preču rēķina izsniedzējs vai viens no tā piegādātājiem ir veicis prettiesiskas darbības, bez objektīviem pierādījumiem, kas liecinātu par to, ka attiecīgais nodokļu maksātājs zināja vai viņam bija jāzina, ka darījums, kas pamato tiesības uz atskaitīšanu, bija saistīts ar šā rēķina izsniedzēja izdarītu krāpšanu vai kāda cita tirgus dalībnieka piegādes augšupējā ķēdē izdarītu krāpšanu" (*skat. Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2013.gada 5.jūlija sprieduma lietā Nr.SKA-491/2013 11.punktu*).

Tātad tiesai jāpārbauda VID Lēmumā ietverto secinājumu pamatotība par darījumu faktisko norisi un pieteicējas rīcību priekšnodokļa atskaitīšanas tiesību iegūšanai.

[7] Pieteicēja par darījumiem ar SIA „/Nosaukums B/" atskaitījusi priekšnodokli 14035,02 LVL saskaņā ar SIA „/Nosaukums B/" vārdā noformētajiem faktūrrēķiniem par tehnikas apkalpošanas pakalpojumu un pēc pasūtījuma saistībām veikto darbu saņemšanu (*lietas 56.-78.lapa*).

VID pieteicējas datu atbilstības pārbaudes gaitā neguva apstiprinājumu SIA „/Nosaukums B/" reālai saimnieciskai darbībai un spējai nodrošināt faktūrrēķinos norādīto pakalpojumu izpildi, nekonstatējot SIA „/Nosaukums B/" rīcībā darījumu nodrošināšanai nepieciešamo preču un materiālu uzglabāšanas vietu, attiecīgo iekārtu apkalpošanai nepieciešamos materiāltehniskos un darbaspēka resursus. Tāpat VID konstatēja SIA „/Nosaukums B/" pamatdarbības veida atšķirību no faktūrrēķinos norādīto darījumu apraksta.

No datu atbilstības pārbaudes materiāliem izriet, ka VID vērtēja SIA „/Nosaukums B/" /amats//pers. M/Finanšu policijas pārvaldei sniegto paskaidrojumu, kurā /pers. M/ norādījusi, ka par /amats/kļuva pēc trešās personas lūguma, noliedza nodarbošanos ar saimniecisko darbību, nezināja SIA „/Nosaukums B/" darījumu partnerus, kā arī norādīja

uz pilnvaras izsniegšanu SIA „/Nosaukums/" pārreģistrācijai *(lietas 148.lapa)*, no kā VID secināja, ka darījumi faktiski nav notikuši, jo nav konstatējama darījuma dalībnieces SIA „/Nosaukums B/" griba noslēgt darījumus ar pieteicēju.

Publiski pieejamā tiesas nolēmumā ir redzams, ka SIA „/Nosaukums B/" /amats//pers. M/ ir pratināta arī administratīvajā lietā Nr.A420592612 *(Administratīvās rajona tiesas 2013.gada 10.oktobra spriedums, stājies spēkā 12.11.2013.)*. Nolēmuma motīvu daļā norādīts, ka „tiesas sēdē lieciniece paskaidroja, ka uzņēmums reģistrēts uz viņas vārda pēc trešās personas lūguma, saimniecisko darbību faktiski neveica. Uzņēmums bijis fiktīvs" *(skat. nolēmuma [10.1] punktu)*. Lai arī minētās lietas ietvaros lieciniece nav nopratināta, VID iegūto pierādījumu kopums apstiprina darījuma fiktīvo raksturu. Savukārt tiesas norādītais nolēmums apstiprina, ka VID Finanšu policijas pārvaldes sniegtā informācija ir tikusi pareizi izprasta un novērtēta, pieņemot Lēmumu.

Lietā atrodas pieteicējas /amats/ /pers. O/ 2012.gada 30.jūnija paskaidrojumi (*lietas 45.-48.lapa*), kuros tiek apstiprināti pieteicējas darījumi ar SIA „/Nosaukums/". Tāpat tiek norādīts, ka SIA „/Nosaukums/" veica profesionālu remontu un apkalpošanu pieteicējas tehnoloģiskajām un saldēšanas iekārtām, par ko tika noslēgti divi līgumi. SIA „/Nosaukums/" darbiniekiem bija attiecīgas pielaides un specializācija. Sīki darbi tika veikti uz vietas, bet sarežģītākus darbus SIA „/Nosaukums/" veica ārpus pieteicējas teritorijas. Remontdarbu cenā ietilpa SIA „/Nosaukums/" izmantotie instrumenti, rezerves daļas un citi izmantotie materiāli. Par SIA „/Nosaukums/" veiktajiem darbiem tika noteikts dienas tarifs.

Tāpat lietā atrodas arī pieteicējas darbinieku /pers. P/ (*lietas 49.lapa*), /pers. R/ (*lietas 50.lapa*) un /pers. S/ (*lietas 51.lapa*) paskaidrojumi, kuros darbinieki apstiprina SIA „/Nosaukums/" darbību pieteicējas teritorijā.

Vērtējot iepriekš minētos paskaidrojumus, tiesa secina, ka pieteicējas amatpersona un aptaujātie darbinieki nav snieguši tādu informāciju, kas apstiprinātu faktisku darbu izpildi no SIA „/Nosaukums B/" puses. Tāpat tiesa pievienojas VID viedoklim par paskaidrojumu pretrunīgumu attiecībā uz pieteicējas datu atbilstības pārbaudē saistībā ar SIA „/Nosaukums B/" iegūtajai informācijai, jo SIA „/Nosaukums B/" vienīgā darba ņēmēja ir /pers. M/ (*lietas 55.lapa*), kas noliedz jebkādu pienākumu veikšanu sabiedrībā, tāpēc darbinieku un /pers. O/ paskaidrojumos esošās norādes par SIA „/Nosaukums B/" darbiniekiem un viņu darba apģērbu ar SIA „Nosaukums B/" simboliem ir kritiski

vērtējamas.

Pārbaudot lietā esošos faktūrrēķinus, no to satura ir konstatējams, ka faktūrrēķini izrakstīti par trīs dažādu pakalpojumu kopumu iegādi, no kuriem divos gadījumos atšifrēts pakalpojumu sniegšanas pamats – 2007.gada 1.oktobra līgumi Nr.2/2007-22 un Nr.1/2007-11.

No /pers. O/ paskaidrojumiem secināms, ka trešais pakalpojumu kopums saistāms ar īpaši dārgajiem remontdarbiem, kas faktūrrēķinos norādīti savādāk, bet atsevišķi sīkāk netiek identificēti.

Vērtējot šādu attaisnojuma dokumentu noformējumu, kopsakarā ar pieteicējas valdes locekļa paskaidrojumiem, tiesa atzīst, ka ziņas par notikušajiem darījumiem ir pārāk vispārīgas un var aptvert plašu iespējamo darbību loku no, piemēram, kā norādīts /pers. O/ paskaidrojumā – skrūvītes ieskrūvēšanas, lampas nomaiņas vai elektrības vada nomaiņas, līdz, piemēram, saldēšanas vitrīnas nomaiņai, turklāt šāds nenoteikts sniegto pakalpojumu loks attiecināms uz visiem trijiem pakalpojumu kopumiem, vienlaikus nav skaidri nosakāmi un norobežojami paaugstinātas maksas pakalpojumu atšķirības kritēriji no pārējiem pakalpojumiem, jo veiktais darbs netiek identificēts, un kā izriet no /pers. O/ paskaidrojuma, tad atsevišķa līguma par paaugstinātas maksas pakalpojumu sniegšanu nebija, tādējādi šādu darījumu atšifrēšana balstīta vienīgi uz /pers. O/ paskaidrojumiem, kas patstāvīgi nav uzskatāmi par pierādījumiem darījumu faktiskajai esamībai.

Tāpat /pers. O/ paskaidrojumu kritiski liek vērtēt personas atziņas par profesionāla remonta un apkalpošanas veikšanu, jo kā iepriekš noskaidrots, tad SIA „/Nosaukums B/" vienīgā darba ņēmēja noliegusi savu jebkādu faktisku darbību uzņēmumā, turklāt šādas tiesības pilnvarojuma kārtībā netika nodotas citām personām.

Ņemot vērā, ka sarežģītāku tehnikas apkalpošanas pakalpojumu nepieciešamības gadījumā darbs notika arī ārpus pieteicējas teritorijas, tiesas ieskatā ir apšaubāma situācija, kad lietā neviena no iesaistītajām personām precīzi nenosauc personas, kurām bija tiesības izvest tehniku ārpus pieteicējas teritorijas, ja ņem vērā /pers. O/ paskaidrojuma norādi par dārgas aparatūras esamību. Tiesas ieskatā ir loģiski un saprātīgi pārbaudīt personas identitāti un pilnvarojumu apliecinošu dokumentu, kā arī fiksēt ziņas par attiecīgo personu, ja tā taisās izvest kādu mantisku vērtību, vēl jo vairāk ņemot vērā attiecīgās tehnikas nozīmi ražošanas procesā.

/pers. O/ kā bijusī komersanta amatpersona vairākkārt izsaukts uz tiesas sēdi liecinieka statusā, taču, neskatoties uz piespiedu līdzekļu izmantošanu, liecības sniegšanai nav ieradies, tāpēc tiesa sēdē pieņēma lēmumu pabeigt lietas izskatīšanu, izmantojot iestādē saņemtos paskaidrojumus un lietā esošos pierādījumus.

Ņemot vērā minēto, kā arī to, ka rēķinos norādītās informācijas patiesums nav viennozīmīgi noskaidrojams, un nav identificējams patiesais pakalpojumu sniedzējs, tiesa atzīst, ka VID pamatoti apstrīdēja pieteicējas darījumus ar SIA „/Nosaukums B/", liedzot pieteicējai atskaitīt priekšnodokli darījumos ar minēto sabiedrību.

[8] Pieteicēja par darījumiem ar SIA „/Nosaukums D/" atskaitījusi priekšnodokli 46197,03 LVL saskaņā ar SIA „/Nosaukums D/" vārdā noformētajām pavadzīmēm par izejvielu piegādēm (*lietas 80.-127.lapa*).

VID pieteicējas datu atbilstības pārbaudes gaitā neguva apstiprinājumu SIA „/Nosaukums D/" reālai saimnieciskai darbībai un spējai nodrošināt pavadzīmēs norādīto preču piegādi, nekonstatējot SIA „/Nosaukums D/" rīcībā saimnieciskās darbības veikšanai nepieciešamos darbaspēka resursus, materiāltehnisko nodrošinājumu un darījumu nodrošināšanai nepieciešamo preču uzglabāšanas vietu.

No datu atbilstības pārbaudes materiāliem izriet, ka VID vērtēja SIA „/Nosaukums D/" amatpersonas /pers. T/ VID sniegto 2011.gada 21.septembra paskaidrojumu (*lietas 128.-130.lapa*), kurā /pers. H/ norādījis, ka par amatpersonu kļuva pēc trešās personas lūguma, noliedza nodarbošanos ar saimniecisko darbību, nezināja SIA „/Nosaukums D/" darījumu partnerus vai citu ar saimniecisko darbību saistītu informāciju, papildus norādot, ka nav pilnvarojis nevienu rīkoties SIA „/Nosaukums D/" vai savā vārdā, no kā VID secināja, ka darījumi faktiski nav notikuši, jo nav konstatējama darījuma dalībnieces SIA „/Nosaukums D/" griba noslēgt darījumus ar pieteicēju.

2012.gada 30.jūnija paskaidrojumā pieteicējas valdes loceklis /pers. O/ apstiprina pieteicējas darījumus ar SIA „/Nosaukums D/", norādot, ka piegādātās izejvielas nepieciešamas pelmeņu izgatavošanai. Tāpat izejvielu piegādes darījumus apstiprina arī pieteicējas darbinieki savos paskaidrojumos.

Vērtējot iepriekš minētos pieteicējas darbinieku paskaidrojumus, tiesa secina, ka tie neapstiprina faktisku darījumu esamību ar SIA „/Nosaukums D/". Tiesa pievienojas VID viedoklim par paskaidrojumu pretrunīgumu attiecībā uz pieteicējas datu atbilstības pārbaudē saistībā ar SIA „/Nosaukums D/" iegūtajai informācijai, jo minētajā sabiedrībā vienīgais darba ņēmējs ir /pers. H/ (*lietas 134.lapa*), kas noliedz jebkādu pienākumu veikšanu sabiedrībā, nepārzinot arī tajā notiekošos procesus, tāpēc pieteicējas darbinieku paskaidrojumos esošās norādes par SIA „/Nosaukums D/" darbinieku /vārds/vai /vārds/ir kritiski vērtējamas, savukārt /pers. O/ paskaidrojums par SIA „/Nosaukums D/" ofisa atrašanās vietu norāda, ka minētajai personai bija nepieciešamība kontaktēties ar attiecīgā piegādātāja vadību, kas, ņemot vērā /pers. H/ paskaidrojumus, nebija iespējams.

Vienlaikus pieteicējas amatpersonas paskaidrojumus liek apšaubīt arī SIA „/Nosaukums D/" preces izsniegšanas/iekraušanas/piegādes apstākļi, jo no /pers. O/ 2012.gada 30.jūnija paskaidrojuma izriet, ka preces iekraušanu, ievērojot pieteicējas transportlīdzekļa iespējas – palešu pacelšanas mehānisma un iekrāvēja esamību, veica SIA „/Nosaukums D/" darbinieks /vārds/, kas vienlaikus izsniedza arī jau /pers. H/ parakstītu pavadzīmi. Tādējādi nav saprotams, kāda iemesla dēļ uz iekraušanu katru reizi bija jāierodas arī pieteicējas amatpersonai, jo preces pieņemšana notika vienīgi pieteicējas noliktavā, kā tas izriet no pieteicējas darbinieces /pers. S/ paskaidrojuma, savukārt saskaņā ar pavadzīmēm un ceļazīmēm (*lietas 79.-126.lapa*) SIA „/Nosaukums D/" piegādāto preču pārvadātājs bija /pers. U/, kura klātbūtnē notika iekraušana, līdz ar to nav skaidra pieteicējas amatpersonas loma piegādes procesā, kā arī nav saprotama SIA „/Nosaukums D/" preces izsniegšanas, piegādes un pieņemšanas procesa norise, jo personu sniegtie paskaidrojumi ir pretrunīgi, vēl jo vairāk pretrunas ir arī paša /pers. O/ sniegtajos paskaidrojumos, jo minētās amatpersonas 2012.gada 30.jūnija paskaidrojumam pievienotajā vēl vienā /pers. O/ paskaidrojumā tiek norādīts, ka /pers. O/ ar /pers. U/ personīgi pieņēma preces no SIA „/Nosaukums D/" noliktavas /adrese/, no konteineriem, kur tās izsniedza SIA „/Nosaukums D/" darbinieks /vārds/, savukārt /pers. O/ paņēma preces un brauca projām.

Tātad no otrajiem /pers. O/ paskaidrojumiem izriet, ka abi minētie pieteicējas darbinieki paši veica iekraušanas darbus no vairākiem konteineriem, vienlaikus realizējot preču pieņemšanu.

Tāpat, ņemot vērā, ka blakus preces iekraušanas adresei atradās arī SIA „/Nosaukums/" ofiss, kā arī ievērojot /pers. H/ paskaidrojumus, secināms, ka pieteicējai bija jāzina, ar kādiem darījumu partneriem tā sadarbojas.

Pārbaudot lietā esošās ceļazīmes un pavadzīmes, konstatējams, ka tās izrakstītas par izejvielu piegādēm, kas saskaņā ar ceļazīmēm tika iekrautas /adrese/, kas vienlaikus norādīta kā SIA „/Nosaukums D/" juridiskā adrese, kurā sabiedrības saimnieciskā darbība netika konstatēta.

Tāpat tiesas sēdē VID vērsa uzmanību uz to, ka darījumos ar pārtikas produktiem bija ievērojams Pārtikas aprites uzraudzības likums, kas noteic nepieciešamību pārtikas apritei atrasties Pārtikas un veterinārā dienesta uzraudzībā un kontrolē *(skat. minētā likuma 5.pantu)*. Lietā nav iesniegti pierādījumi, ka pieteicējas darījumu partnerim būtu nepieciešamās atļaujas, kas piešķirtu tiesības piedalīties pārtikas apritē.

Ņemot vērā minēto tiesa atzīst, ka VID pamatoti apstrīdēja pieteicējas darījumus ar SIA „/Nosaukums D/", liedzot pieteicējai atskaitīt priekšnodokli darījumos ar minēto sabiedrību.

[9] Pieteicēja par darījumiem ar SIA „/Nosaukums C/" atskaitījusi priekšnodokli 2638,42 LVL saskaņā ar SIA „/Nosaukums C/" vārdā noformētajām pavadzīmēm par krabju nūjiņu piegādēm (*lietas 135.lapa*).

VID pieteicējas datu atbilstības pārbaudes gaitā neguva apstiprinājumu SIA „/Nosaukums C/" reālai saimnieciskai darbībai un spējai nodrošināt pavadzīmēs norādīto preču piegādi, nekonstatējot SIA „/Nosaukums C/" rīcībā saimnieciskās darbības veikšanai nepieciešamos darbaspēka resursus, materiāltehnisko nodrošinājumu un darījumu nodrošināšanai nepieciešamo preču uzglabāšanas vietu.

Pieteicējas datu atbilstības pārbaudē VID vērtēja arī SIA „/Nosaukums C/" amatpersonas /pers. V/ VID sniegto paskaidrojumu, kurā /pers. I/ norādīja, ka par amatpersonu kļuva pēc trešās personas lūguma, noliedza nodarbošanos ar saimniecisko darbību, norādot, ka pēc trešās personas norādījumiem parakstījusi pavadzīmes. No minētā VID secināja, ka darījumi faktiski nav notikuši, jo nav konstatējama darījuma dalībnieces SIA „/Nosaukums C/" griba noslēgt darījumus ar pieteicēju.

Pieteicējas valdes loceklis /pers. O/ savā paskaidrojumā apstiprināja pieteicējas darījumus ar SIA „/Nosaukums C/". Tāpat izejvielu piegādes darījumus apstiprināja arī

pieteicējas darbinieki savos paskaidrojumos.

Vērtējot iepriekš minētos paskaidrojumus, tiesa secina, ka tie neapstiprina faktisku darījumu esamību ar SIA „/Nosaukums C/. Tieas ieskatā VID pamatoti konstatēja paskaidrojumu pretrunīgumu attiecībā uz pieteicējas datu atbilstības pārbaudē saistībā ar SIA „/Nosaukums C/" iegūtajai informācijai, jo minētajā sabiedrībā vienīgais darba ņēmējs ir /pers. I/ (*lietas 137.lapa*), kas noliedz jebkādu pienākumu veikšanu sabiedrībā, tāpēc /pers. O/ un /pers. U/ norādes par SIA „/Nosaukums C/" darbinieku speciālā apģērbā ar uzšuvi ir kritiski vērtējamas.

Pārbaudot lietā esošo pavadzīmi, no tās satura ir konstatējams, ka tā izrakstīta par krabju nūjiņu piegādi. Pavadzīmē nav norādīta preču iekraušanas vai piegādes vieta, kā arī nav norādīts pamats, uz kura notiek attiecīgie darījumi.

Vienlaikus tiesa konstatē, ka /pers. I/ parakstījusi pavadzīmi kā nosūtītājs, bet par saņemšanu parakstījies /pers. Z/, kura statuss lietā nav identificējams, un kas ir pretrunā ar /pers. O/ un /pers. U/ paskaidrojumos norādīto par to, ka šīs personas pašas brauca un arī veica SIA „/Nosaukums C/" preču iekraušanu no noliktavas /adrese/, kas saskaņā ar /pers. O/ 2012.gada 30.jūnija paskaidrojumu atradās /adrese/, kā arī /pers. U/ norādīto, ka preces izvestas uz iekrāvēja un pavadzīmes parakstīšanai tika dotas tieši /pers. O/.

Ievērojot, ka no /pers. O/ 2012.gada 30.jūnija paskaidrojumam pievienotā vēl viena /pers. O/ paskaidrojuma izriet, ka SIA „/Nosaukums C/" preces tika vestas uz pieteicējas noliktavu /adrese/, nevis cehu, kas atrodas /adrese/, secināms, ka pieteicējas attaisnojuma dokuments par darījumu ar SIA „/Nosaukums C/" nesatur informāciju par preces kustību, līdz ar to nav izsekojama preces izcelsme no tās iegādes līdz piegādes brīdim pieteicējai, kas kopsakarā ar VID pārbaudē iegūto informāciju par SIA „/Nosaukums C/" liecina, ka pieteicējas darījums ar SIA „/Nosaukums C/" nav izsekojams, jo darījuma faktiskie norises apstākļi balstīti vienīgi uz /pers. O/ un /pers. U/ paskaidrojumiem, kas patstāvīgi nav uzskatāmi par pierādījumiem darījumu faktiskajai esamībai.

Ņemot vērā minēto tiesa atzīst, ka VID pamatoti apstrīdēja pieteicējas darījumus ar SIA „/Nosaukums D/", liedzot pieteicējai atskaitīt priekšnodokli darījumos ar minēto sabiedrību.

[10] Kopumā vērtējot lietā esošos pierādījumus kopsakarā ar procesa dalībnieku paskaidrojumiem un tiesību normām, tiesa atzīst, ka Lēmumā ietvertie VID argumenti un secinājumi par darījumiem starp pieteicēju un SIA „/Nosaukums B/", SIA „/Nosaukums D/" un SIA „/Nosaukums C/" ir pamatoti.

Pārbaudot VID aprēķinus, tiesa tos atzīst par pareiziem un atbilstošiem tiesību normām. Tāpat, novērtējot visus iepriekš minētos lietā konstatētos apstākļus, secināms, ka pieteicēja zināja (tai bija jāzina), kādos darījumos tā iesaistās, tādējādi VID Lēmums ir atzīstams par tiesisku un pamatotu, bet pieteicējas pieteikums ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 253.pantu, 289.-291.pantu, tiesa

nosprieda

noraidīt MSIA „/Nosaukums A/" pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores 2013.gada 8.aprīļa lēmuma Nr.22.8/L-9578 „Par SIA „/Nosaukums A/" sūdzības izskatīšanu" atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese E.Apīne